

BEŞİNCİ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 02.09.2007 tarihli (11.) Hayat Rehberi dersidir.

Kardeşler,

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin ne kadar vahşi ve ne kadar insanlık çizgisinden kopmuş bir topluma geldiğini hepimiz biliyoruz. Yirmi üç yıl sonra peygamber olarak Arap yarım adasında bulunduğu yirmi üç yılın sonunda ne büyük bir değişim yaparak bu dünyayı bırakıp gittiğini de biliyoruz. Ölümlerden diriler üretip gitti. Vahşete batmış insanlardan merhamet abideleri üretti gitti. Medeniyet denecekse bir şeye tam anlamıyla medeniyet kurup gitti. Yirmi üç yılda. Allah'ın razı olduğu, onların da Allah'tan razı olduğu bir nesil yetiştirdi gitti. Kur'an-ı Kerimi ashâbı kiramı Peygamber aleyhisselam Efendimizin yetiştirdiği o nesil Allah onlardan razı, onlar Allah'tan razı diye anlatıyor.

Kardeşler,

Pek çok peygamber için bile Allah böyle demiyor. Ashâbı kiram için o kadar güzel övgüler var ki. Beni israil'in peygamberlerini bile bu kadar net cümlelerle övmüyor Allah Teâlâ. Nübüvvet makamında onlar ölçülmez noktadadırlar ayrı bir konu. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, vahşetin ortasına geldi. İnsanoğlunun hayal edemeyeceği kadar mübarek, bereketli bir toplum kurdu gitti. Bildiğimiz gibi Peygamber aleyhisselam Efendimizin hemen sonra onun en yakını, ilk iman eden ve ona en çok vefa gösteren dostu Ebu Bekir radiyallahu anh, Ümmet'in başına peygamber aleyhisselamın peygamberlik makamı hariç liderlik vasfının vekili olarak geçti. İki yıl Hazreti Ebu Bekir radiyallahu anh efendimiz peygamber aleyhisselam Efendimizin mirasını tam anlamıyla korudu. Diktiği gülleri suladı, O'nun yeşilliklerini kurutmadı. Hazreti Ebu Bekir radiyallahu anhın vefatından sonra on yıl Ümmet'in başında Peygamber aleyhisselam Efendimizin yine sağlığında en çok sevdiği, en yakın dostlarından birisi olan Ömer bin Hattab radiyallahu anh bulundu. Onun da liderliği on yıl sürdü. On iki yıl. Hazreti Ömer'in vefatından sonra Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin iki kızıyla art arada evlenen Osman bin Affan radiyallahu anh on iki yıl gibi bir zaman ümmet-i Muhammedin başında peygamberin vekili olarak bulundu. Ümmetin lideri olarak bulundu. Böylece kaç yıl yapmış oldu? Yirmi dört yıl. Aylarıyla beraber yirmi beş yıl oldu. Hazreti Osman radiyallahu anhın hunharca bir cinayetle şehit edilmesinden sonra Ali bin Ebi Talip, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin hem kızının kocası yani damadı hem de amcasının oğlu olan ve ashâbı kiramın en âlimlerinden en mübareklerinden olan Ali bin Ebi Talip radiyallahu ah ümmet-i Muhammedin seçimiyle Efendimiz aleyhisselamın dördüncü vekili olarak dördüncü ümmetin büyüğü olarak ümmet-i Muhammed'i yönetti, bu da beş yıl sürdü. Hazreti Ali efendimizin radiyallahu anh, bu beş yıllık dönemi maalesef ümmeti Muhammed'in en çalkantılı, en badireli ve en çetrefilli yıllarından oldu. Hazreti Ali efendimiz radiyallahu anh bir sabah namazını kılmak için mescitte bulunduğu esnada şehid edildi ve Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin Medine'ye hicret etmesinden kırk yıl sonra yani takvimimize, İslam takvimine göre kırkıncı senede Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin kurduğu bu büyük muazzam medeniyetin, nebevi medeniyetin kırkıncı senesinde maalesef ümmet-i Muhammed'in huzurlu, bereketli yılları duraklama gördü. Bitti demeyelim, duraklama gördü. Hazreti Ali efendimizin şehid edilmesinden sonra bir başka sahâbi olan Muaviye bin Ebi Sufyan radiyallahu anh Şam'da ümmeti Muhammed'in lideri olarak benimsendi ve beşinci halife olarak yani Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin beşinci vekili olarak Muaviye bin Ebi Sufyan radiyallahu anh, ümmeti Muhammedin başında bulundu. Ali, Osman, Ömer, Ebu Bekir düzeyinde olmasa da mü'minler açısından yine huzurlu ve ahenkli yıllar yaşandı. Ama maalesef bugün tarihi toplu olarak gözlemlediğimizde Hazreti Ali efendimizle beraber yani Peygamber Efendimizden otuz sene sonra Efendimiz aleyhisselamın hicreti baz alınacak olursa kırk yıl sonra duraklama dönemi maalesef başladı. Hazreti Muaviye radiyallahu

anh –o da ashabi kiramın büyüklerinden ve Kur’an-ı Kerim’i yazan vahiy katiplerinden birisidir hazreti Muaviye Efendimiz. Maalesef o vefat ederken oğlu olan Yezid isimli birisini ümmet-i Muhammedin lideri olarak bıraktı. Yezid her halükarda babası sahabi birisi olduğu için nesil olarak zamanlama itibarıyla tabiin neslindedir, tabiindedir. Ama maalesef Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem yirmi üç yılda kurmaya çalıştığı daha sonra dört büyük halifenin otuz yıl yaşatmaya çalıştıkları o muazzam medeniyeti maalesef yerle bir eden yanlışlar yaptı. Hazreti Muaviye radiyallahu anhin Şam’da halife olmasıyla beraber başlayan yeni döneme tarihçiler Emevi dönemi diye bir sim verirler. Hazreti Muaviye efendimizin radiyallahu anhin ailesi Emevi ailesi, yeni Kureyş’ten, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemın akrabalarından sağa sola dağılan uçlardan bir tanesi de Emevi, Arapçası da Umevi’dir Türkçeye Emevi diye telaffuz ediliyor. O ailenin yani hazreti Muaviye radiyallahu anh o ailenin bireylerinden birisi olduğu için Emevi dönemi diye anılır.

Kardeşler,

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemın hicretinin kırkıncı senesinde Emevi dönemi başladı hazreti Muaviye ile. Hazreti Muaviye dönemi sessiz sedasız denebilecek, huzurlu yine başında ümmetin sahabisi var. Bir sahabinin idaresinde Ümmet idare edildi. Fakat Yezid dönemiyle beraber maalesef bugün bile hala yaraları kapanmamış olan çok kötü bir dönem başladı. Başta Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemın mübarek torunu hazreti Hüseyin şehid edildi siyasi nedenlerle. Ashabi kiramın Medine’de doğan ilk çocuğu olan Abdullah ibni Zübeyir, hazreti Ebu Bekir’in torunudur. Efendimizin halası Safiye’nin de yeğenidir. Abdullah ibni Zübeyir Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemın adını koyduğu ve yedi yaşındayken Efendimizin elini öpüp bey’at etme şerefine ulaşmış olan Abdullah ibni Zübeyir’i Kâbe’nin önünde namaz kılarken mancınıkla öldürdüler. Taşlayarak öldürdüler. Sırf Abdullah ibni Zübeyir’i yakalayabilmek için Kâbe’yi yıktılar. Haccac isimli despot bir Irak valisi bu Emevi döneminde vali oldu. Tarihi tespitler ne kadar doğrudur bilmiyorum, yüz yirmi bin Müslüman öldürdü. Yaklaşık olarak otuz sene Irak valisi olarak yaşadı. Yüz yirmi bin Müslüman öldürdüğü söyleniyor. Tarihçilerin yalanı çok ucuzdur. Kâğıda yazdıkları için yalanı ucuz yazıyorlar. Yani beşte biri bile doğru olsa korkunç bir şey. Hiç on bin yirmi bin kişiye gerek yok. Bir Müslümanı öldüren ebedi cehennemde kalacak arkadaşlar. Suçsuz yere bir Müslümanı öldüren ebedi cehennemde kalacak Allah muhafaza buyursun. Ki Said bin Cübeyr gibi bir tabiin, Abdullah ibni Zübeyir gibi bir sahabi, sahabi çocuğunu ki ashabi kiramın dört büyük âliminden bir tanesidir Abdullah ibni Zübeyir, yirmi üç yaşındaydı onu şehit ettiği zaman. Kâbe’nin dibinde iki rekât namaz kılarken öldürdü onu. Ya böyle bir korkunç vahşet yaşandı maalesef Emeviler döneminde. Tarihçiler ve İslam tarihi ile meşgul olanlar hazreti Ali efendimizden sonraki dönemi yani Emeviler dönemini konuşurken bu facialardan hep söz ederler. İşte filan sahabi öldürdü, binlerce Müslüman öldürüldü. Mesela; Medine’yi Münevver’e yi kuşatma altına aldılar, giriş çıkışı aylarca yasakladılar. Kâbe’ye girmeyi çıkmayı aylarca yasakladılar. Şimdi ki despotlar bile bunu yapmıyorlar. Korkunç bir zulüm yaptılar. Bu zulümde en önemli yara develere bile, kurtlara bile, köpeklere bile hak tanıyan bir peygamberin vefatından kırk sene sonra oldu bunlar arkadaşlar. Efendimiz aleyhisselam geldiğinde işte kölelere hürriyet tanındı, insanlar hakkına hukukuna kavuştu. Kadınlar medeni haklara kavuştular diye hep konuşuyoruz ya. Bırakın bunları arkadaşlar. Develere bile hak tanıdı Efendimiz aleyhisselam. Hayvanlar bile hakka hukuka kavuştular. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bir gün dövme yapılmış bir hayvan gördü. Yani hayvan kaybolmasın sahibi tanısın diye kulağını yakmış. İşte işaret koymuş oraya. Mühür gibi böyle, soğuk damga gibi yapmış. Hayvanın yularından tutmuş, bunun sahibini bana bulun demiş. Getirmişler sahibini, size tembih etmedim mi bu hayvanlara eziyet etmeyin demiş. Yani kadınlar hakkına kavuştular da develer, köpekler kavuşmadılar mı? Kediler kavuşmadılar mı? Böyle bir medeniyeti

kuran bir peygamberin aleyhisselatu vesselam vefatından arkadaşlar kırk yıl geçeden onun torunları mesabesinde Abdullah ibni Zübeyir hazreti Aişe annemizin yeğenidir. Hazreti Aişe'nin ablası Esmâ'nın oğludur. Esmâ da hazreti Ebu Bekir'in büyük kızıdır. Hazreti Esmâ da Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem hicret ederken mağarada saklandıklarında onlara yemek getiren kadının adıdır. Böyle bir insanı Kâbe'nin dibinde öldürebilmek için Kâbe'nin üç duvarını yıktılar. Böyle vahşet sergilendi. Bunun arkadaşlar, en ağır yönlerden birisi olduğuna şüphesiz itirazımız yok. Tarihi konuşurken o günleri yazıp çizenler hep bundan konuşuyorlar. Ama Emeviler Dönemi'nde başka bir şey oldu, bunun nedeni de odur zaten.

Peygamber aleyhisselam Efendimiz hasırın üzerinde öğle uykusuna yatmıştı. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem uyudu Hazreti Ömer geldi. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem mübarek yüzünde hasır izleri var. Ne dedi o zaman? "Ya Resûlullah Bizans'ın sarayında krallar kuş tüyünden yataklarda yatıyor, sen burada hasır üzerinde uyuyorsun da mübarek vücudunda izler çıkıyor. Bu mudur bu fani dünyanın vefası?" diye böyle bir ağıt yakmak istedi Efendimiz aleyhisselama. Ne buyurmuştu o zaman? "Ömer biz ağacın altında üç gün dinlenen bir yolcu gibiyiz, bırak saraylar onların olsun" demişti. Böyle bir medeniyet kurdu. Hazreti Ömer'in ümmetin başında lider olduğu günlerde Bizans'tan bir elçi bir görüşme için ziyarete gelmiş. Medine'yi bulmuş orada birisine sormuş "lideriniz nerede?" demiş. Göstermişler, orada uyuyor. Bir hurma ağacının altında yırtık cübbeyle uyuyor. Gelmiş, gelmiş. "Bu mu?" "Bu liderimiz" demiş. Bakmış Ömer uyuyor. Koruma yok, hiç bir şey yok. Yırtık bir cübbe, yamalı bir cübbe. Bir ağacın altında dinleniyor. Meşhur sözünü söylemiş o zaman: "Ömer adil oldun rahat uyuyorsun" demiş. Kalkmış görüşmesini yapmış koruma yok, diplomasi törenleri yok gitmiş. Böyle bir medeniyet kurdu efendimiz aleyhisselam

Fakirler doysun, kimse aç açık kalmasın diye kendisi hurma ağacının altında uyudu, hasırın üzerinde uyudu. Ebubekir de öyleydi, Ömer de öyleydi, Allah onlardan razı olsun. Osman da öyle oldu, Ali de öyle gittiler bu dünyadan.

Emeviler döneminde arkadaşlar, Emeviler döneminde Şam'da yaptıkları sarayın bir benzeri Roma'daydı. Öldürdükleri Müslümanlardan, girdikleri cinayetlerden daha tehlikeli kurdukları o saray düzeniydi. Müslümanlar hasırın üzerinde üç gün uyuyacağız cennette rahat edeceğiz diye inanmışlardı. Hazreti Ali Efendimiz vefat edene kadar yaşam tarzı buydu. Ama Emevi döneminde niye dünyayı da cennet yapmayalım diye çift cennet yaşama hasreti oluştu. Çift cennet, dünyayı da cennet yapacaklardı yaptılar kendileri için. Gerçekten yaptılar. Emevi sülalesinden olan herkesin sarayları oldu. Yüzlerce cariye, hizmetçiler, debdebeler. Bir Roma sarayı gibi saray kurdular. O saraydaki keyifleri bozulmaması için on binlerce Müslüman öldürdüler. Abdullah ibn Zübeyr'in kanına onun için girdiler. Said ibni Cubeyr'in kanına onun için girdiler. Saraydaki debdebenin bozulmasından korktular. Dolayısıyla arkadaşlar, Peygamber Efendimiz aleyhisselamın Raşit halifelerinden sonraki dönemde cinayetlerin temelinde cennetleştirilmek istenen dünya arzusu vardır. Asıl dönüşüm orada oldu. Hasırın üzerinde uyuyan bir Peygamber'in kurduğu medeniyeti saraylara taşımak istediler.

Üst üste üç gün karnı sıcak çorbayla doymamış Peygamberin ümmetinden oldukları halde her gün onlarca çeşit yemeğin bulunduğu sofralara oturdular. Üçüncü püf noktası bu dönüşümün bu sarayları kurarken, bu dönüşümü yaparken babalarından kalan servetle de yapmadılar bunu. Ümmeti Muhammed'in serveti üzerinde, Müslümanlar'ın malları üzerinde yaptılar bunu. Asıl vahşet de buydu zaten. Yani babalarından kalan büyük paraları, servetleri, arazileri kullandılar, saraylar yaptılar bir sakıncası yok hesabını Allah'a vereceklerdi. Ama Ümmeti Muhammed Afrika'da Endülüs'te ve diğer

Orta Asya ülkelerinde cihat ettiler. On binlerce sahabe o cihatlarda şehit düştü. Onlardan elde edilen servetle Şam'da saray kurdular. Şehitlerin kanları, gazilerin emekleri alın terleri üzerine medeniyet kurdular kendileri için. Bunun için de Allah bereket vermedi. Ashabı Kiram hayattaydı çok büyük bir bölümü. Çünkü en son sahabe Peygamber aleyhisselam efendimizin vefatından yüz sene sonra öldü. Bu sözünü ettiğimiz olayların büyük bölümü Peygamber aleyhisselam efendimizden kırk ve elli sene sonra olduğuna göre yaklaşık yirmi yirmi beş bin sahabe hayattaydı henüz. Zaten Emevi Medeniyeti'ni Emevi kesitini kuran da nihayetinde bir sahabidir. Büyük bir sahabe hayatta olduğu halde onların duasını bile alamadılar. büyük bir zulüm büyük bir israf büyük bir taklit hastalığına yakalanıldı. Roma sarayları taklit edilmek istendi. Zaten bütün kurdukları saraylardaki düzen de hep Roma sarayının kalıntısıdır. Çünkü Suriye biliyorsunuz asırlarca Roma Medeniyeti'nin etkisinde kalmış hatta Roma Medeniyeti'ne merkez olmuş yerlerden birisidir. O debdebeyi oluşturdu maalesef. Bugün Emevi Camii diye Şam'da hala ayakta olan cami o günkü sarayın işte bir uzantısı olarak kurulmuş bir saraydır. O camiye bile görseniz bizim Sultanahmet düzeyinde bir uygarlık abidesidir. Saraylarından kalıntı kalmadı daha sonraki bir asır sonra gelen Abbasiler yerle bir ettiler Emeviler'i. Yani yaptıkları zulmün bedelini dünyada da ödetti Allah onlara. Hepsini kaçacak delik aradılar. Saraylarda elli, altmış tane cariyesi olan ağırlığı kadar altınları, mücevherleri olanlar sadece yüz sene sonra arkadaşlar cami kapılarında bir kuruş dilenip o günkü ekmeğin parasını çıkarmaya çalıştılar. Ama bu ahiretteki hesaplarının kalkıp kalkmadığı manasına mı gelir onu Allah bilir.

Herhalukarda arkadaşlar Peygamber aleyhisselam Efendimiz'den sonra sallallahu aleyhi ve sellem bir dört halifenin dört vekilinin yönettiği otuz yıllık pırlanta dönem oldu. Buna Raşit Halifeler Dönemi diyoruz. Ebubekir, Ömer, Osman ve Ali radiyallahu anhum cemian. Bu dördü otuz sene Efendimiz aleyhisselamın izinden giderek, onu aratmayacak uygulamalarla ümmeti idare ettiler. O döneme biz Raşit Halifeler Dönemi diyoruz. Ondan sonraki Emevi Dönemi Ümmeti Muhammed'in zulüm dönemidir. Ancak sözlerimizin anlaşılması için arkadaşlar, burada bir parantez açmamız gerekiyor. Bütün bu zulümleri yapan bu Emeviler bu on binlerce Müslüman'ı belki onlarca sahabeyi öldüren bu Medine'yi Münevvere'yi ordularla kuşatıp giriş çıkışları yasaklayan, Kâbe'yi mancınıklarla taşa tutan ve yakan bu adamlar, bu adamlar bir tek sünnet namaz kaçırmamış adamlardır arkadaşlar. Zannetmeyin berduş, sarhoş, zübbeler. Namaz niyazda şimdi benzerleri yoktur onların. Oruç gene oruç, hac gene hac, Kur'an gene Kur'an. Mesela Hazreti Hüseyin şehit edildiğinde şehadet haberi geldiğinde Kur'an okuyordu Yezid. Kapattı Kur'an'ı. "Ya Kur'an okurken niye böyle kötü haber veriyorsunuz bana?" dedi.

Arkadaşlar namaz, oruç, hac, zekât siyasi şuurun olmadığı mı adam etmiyor insanı. Bu din yeryüzünü idare etmek için gelmiş bir din olduğu için namazın farzlarını bilir gibi insanları yönetmeyi de, siyaseti de bileceksin. Siyaset bilmeyen, olup bitenlerden anlamayan, bu adam ordusunu niye buraya getirdi, bu adam niye ayrılık çıkarıyor bilmeyen birisi sadece İslam'ın başına dert olur. Emeviler arkadaşlar, bir defa bunlar sahabe terbiyesi görmüş, sabah namazı kaçırmamış insanlar. Zulüm, zulüm, keyif, keyif. Keyiflerinden taviz yok zulüm o biçim. Cariyeler, saltanat, yemeler, içmeler, patlıyorlar yemekten Firavunlar gibi yiyip, içtiler sabah namazı kaçırmadılar. Ramazan'da oruç kaçırmak filan yok öyle bir şey. Haccac denen adam Allah yine mağfiret eylesin biraz sonra zikredeceğim İslam'a da çok büyük hizmetleri var. Şu Kur'an'ı Kerim'i bugün böyle harekesiyle filan kolay okuyorsak Haccac'ın hizmetleri sayesinde oldu bu enteresan bir şey. Fitne geldi mi arkadaşlar fitnenin ne yukarisından tutuluyor, ne aşağısından tutuluyor. Bir yerde ikinci namazı kıldırılacak. Biliyorsun ikinci namazının sünneti müekked sünnet değildir kılsan da olur kılmasan da olur. Kılmasan da olur. Yani kılsan sevap kazanırsın gibi bir şey. Müekked sünnet değil ikindinin ve yatsının ilk sünneti için geçerli bu. Demişler

ki "namaza kim geçsin?" Bir sürü öyle kalburüstü adam var orada. Haccac'ı göstermişler. "İkindini sünnetini bile terk etmemiş adamdır bu, bu geçsin" demişler. Öyle ufak tefek değil. Mesela yorulunca elli altmış kişiyi öldürdü yoruldu, bir cüz Kur'an okuyor dinlenmek için. Gülmeyin arkadaşlar gülmeyin gülmeye gerek yok. Bu büyük tağutu Irak'a şimdi kim çağırıyor? Müslümanlar çağırmadılar mı? Sakallı sakallı adamlar çağırmadı mı? Aynı oyun devam ediyor. Siyasi şuuru olmayanın kıldığı namaz, tuttuğu oruç onu cehenneme sürükleyebiliyor. Zor bulursunuz Haccac kadar takva bir adam arkadaşlar. Şu kadar ki katildir, katil mi katil ama. Emeviler on binlerce insanı Müslüman'ı Allah rızası için öldürdüler. Adını peygamberin koyduğu, öpüp okşadığı Abdullah ibni Zübeyr'i Allah rızası için öldürdüler. Hazreti Hüseyin'i "dedesinin hatırı için öldürüyorum" dediler. Niye? "Dedesinin kurduğu medeniyet sallanmasın diye."Gözü döndü mü insanın şarabı da Allah rızası için içer arkadaşlar. Şimdi de biz bir benzerini yapmıyor muyuz? Allah'ın haram ettiği kıyafetlerle kadınlar Allah rızası için törenler yapmıyorlar mı? Kur'anı Kerim "evlerinde oturun ey Müslüman hanımlar" efendimizin hanımları için " فِي بُيُوتِكُنَّ وَقَرْنَ " "Evlerinizde oturun çıkmayın dışarılara" diyor. Müslüman kadınlar Allah rızası için çarşı pazara açılmadılar mı? Şeytan kimini zemzem bardağıyla şarap içittiriyor, kimini de şarap bardağıyla şarap içittiriyor. Bu nedenle Emevi dönemi arkadaşlar İslam'ın kökten silindiği ezanların okunmadığı işgal güçlerinin Kuran'ı yırttığı dönem değildir. Kuran'ın en büyük hizmeti gördüğü dönem Emevi dönemidir. En güçlü Cuma namazları bayram namazları sabah namazları Emevi döneminde kılındı. Sabah namazı Cuma namazı kılmak için yaptıkları cami şimdi bile dolmaz. Daha güzeli arkadaşlar İslam'ın bu büyük coğrafyaya yayılması Emevi döneminde. İspanya'yı Emeviler feth ettiler. Endülüs medeniyetini onlar kurdular orada. Yani İspanya nerede arkadaşlar Şam nerede? Elinizdeki broşürdeki haritada göreceksiniz, otuz dört ülke var feth ettikleri yerlerde şimdi. Şimdi otuz dört ülke var. Bu zalimlerin Allah rızası için feth ettiği yerlerde. Yani enteresan bir şey arkadaşlar, sol ellerinde zulüm sağ ellerinde Kuran'a hizmet var. Enteresan bir kargaşa dönemi yaşanmış. Bu arada Emevilerin bu zulmü döneminde arkadaşlar en berbat şey Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in bırakmış olduğu sünneti, ahlakı rencide olmaya başlamış. Sünnet unutulmaya başlanmış. Enteresan bir şekilde arap ırkçılığını hortlatmışlar. İnsanları önce arap olan ve olmayan diye ayırıyorlar. Hani veda hutbesinde arap olanın olmayana üstünlüğü yoktu. Her şeyin üstünlük ölçüsü takva idi. Enteresan bir şekilde arap ırkçılığı oluşturmuşlar. İnsanları önce ikiye ayırıyorlar. Arap mısın, değil misin? Arapsan Emevi misin, değil misin? Ciddi bir şekilde bu kolenilik gibi enteresan, berbat bir düzenek kurmuşlar. Bu düzeneğe de dalkavukları sayesinde kimse ses çıkarmıyor. Zaten bir kişi, yahu Allah'tan korkun, diyecek olsa sen bize nasıl Allah'tan korkun diyorsun, kafasını koparıyorlar. Öyle enteresan ki Cuma hutbesi okunuyor. Cuma hutbesi biterken 'Allah, Ali Bin Ebu Talib'e lanet etsin' deyip öyle iniyor hutbeden imam. Efendimiz'in damadına Müslümanların dördüncü halifesine beddua ediyorlar.

Çok üzücü esef verici enteresan bir durum Ashab-ı Kiram'ın o zaman yaşayanları tabiinin büyükleri deyim yerindeyse, yani ahrete imanla gidelim gerisi lazım değil, diyecek şekilde kabuklarına çekilmişler. Hele Abdullah İbni Zübeyr'in şehadetinden hazreti Hüseyin'in şehid edilmesinden sonra bu adamlarla uğraşmaya gerek yok diyecek hale gelmişler. Mesela İstanbul da ki Halid Bin Zeyd, Eba Eyyub El Ensari radiyallahu anh buraya geliş temel nedenlerinden biri o ortamı terk etmektir. Gideyim cihad da şehid olayım bari yani topraklarını terk etmiş. Çünkü Mekke de Medine de sahabe sayısı yok denecek kadar az arkadaşlar. Efendimiz aleyhisselamın hutbesini yüz yirmi bin kişi dinledi. Sadece hutbeyi. Demek ki kadınlar, hacca gelmeyenler, ihtiyarlar filan sayarsan iki yüz bine yakın sahabe vardı. Mekke de o çevrede ölmüş sahabe sayısı on beş bin kişi. Bu kadar insan nerde İstanbul'da. Özbekistan'da, Horasan'da dünyanın her yerindeler. Allah onlardan razı olsun. O hal olmuş ki

kardeşler, artık bu ümmet bir daha yağa zor kalkar diye inanılmaya başlanmış. Çünkü birileri gelip ümmetin toprağını işgal etse kapacaklar kazmayı saldıracaklar. İşgal yok ki, ümmetin içinden birileri bunu yapıyor. Kendileri ile beraber sabah namazı kılanlar bunu yapıyor. Kendileri ile beraber oruç tutanlar bunu yapıyor. Malının zekâtını verenler bunu yapıyorlar. Tehlike içeride olduğu için çok çabuk umutları kırılmış, neşeleri sönmüş. Oturup Kâbe'nin dibinde dua etmekten başka fırsatları kalmamış. Veya yapacakları iş görememişler kendilerine.

Arkadaşlar, bütün bu fırtına döneminde Emevilerin çocuklarından birisi olan Abdülmelik Bin Mervan isimli bir halifeleri var Emevilerin. Yirmi küsur sene iktidarda kalmış. Enteresan, İmam-ı Azam ayarında fakih birisidir. Öldürdüğü insan sayısını Allah'tan başka bilen yok ama. Böyle enteresan. Fıkıh var. Âlimler geliyorlar mesela. Beş kişi birleşiyorlar. Bunu Allah için uyaralım diyorlar pes edip geri dönüyorlar. Karşısında sahabeler bile söz veremiyorlar böyle enteresan. Lafazan ilim var takva birisi. Teheccüde kalkıyor. Sabaha kadar teheccüd kılıyor. Korumalarını çağırıyor, şu köyü imha edin diyor. Böyle enteresan bir şey. Yani akıl almaz, hayal almaz. Bunları konuşması kolay. İnanmak da çok zor nasıl olmuş nasıl bir insan bu kadar sapıtabilir.

Onun döneminde onun yeğeni olan Ömer Bin Abdülaziz isimli birisini Medine'ye vali olarak göndermiş. Onun Medine'ye vali olması demek Ömer Bin Abdülaziz'in Medine'ye vali olması demek saray hiyerarşisinde tırmanışa geçiş demek. Ömer bin Abdülaziz'in annesi hazreti Ömer'in torunudur. Hazreti Ömer'in torunu kendisi Emevi çocuğu ama babası Emevilerin ileri gelenlerinden. Annesi ise hazreti Ömer'in torunu.

Hazreti Ömer'le damarı var. Ömer Bin Abdülaziz'i tanımak içinde örneklendirmemiz gerekiyor. Ömer bin Abdülaziz bizim İmam Şafii dediğimiz İmam-ı Azam dediğimiz müçtehidler düzeyinde bir müçtehid. İctihad edecek şekilde fıkıh biliyor. Çünkü Emevilerin çocukları da dâhil herkes bir defa on yaşına gelmeden bütün hadisi şerifleri ve Kuranı Kerim'i ezber biliyor. Yani bir defa adamdan sayılmak için hafız olmak gerekiyor. Vele ki zalim ol. Eğitim Kuran'la başlıyor. Dolayısıyla herkes âlim.

Ömer bin Abdülaziz arkadaşlar hicretin altmış birinci senesinde doğdu. Altmış birinci senesinde doğması demek Efendimiz aleyhisselamdan elli bir sene sonra doğdu demektir. Doğduğu saray bütün bu zulümlerin yapıldığı saraydır. Otuz yedi yaşında iken Allah Ömer bin Abdülaziz'i diledi Ümmeti Muhammed'in lideri yaptı. Nasıl oldu? Allah diledi oldu. Ömer bin Abdülaziz otuz yedi yaşında hicretin doksan yedinci senesinde halife olduğunda biraz önceden beri anlattığım bu rezil ortam hâkimdi. Ömer bin Abdülaziz halife olduğu güne kadar da her gün üç defa ipek elbisesini değiştiren şımarık bir çocuktu. Bu Emevilerin meşhur israf ve saltanat mantığı Ömer Bin Abdülaziz'de de var. O da öyle birisi. Ömer bin Abdülaziz arkadaşlar halife olduğu gün önce kendisinin bütün bu yanlışlarına tövbe istiğfar etti. Sonra ailesini topladı. Sarayı boşalttı. İki yıl beş ay ümmetin halifesi olarak kaldı. Bütün tarihçilerin ortak kanaati Ömer bin Abdülaziz halife olduğu zaman -hicri doksan yedinin sonunda- namaz kılan bir roma sarayıydı Şam. Namaz da kılınıyordu ama mantık Roma mantığı, zulüm kol geziyor. İki sene beş ay sonra yaklaşık otuz ay halife olarak yaşadı. Kırkıncı yaşının ortasında da öldü.

İki buçuk sene de haritada göreceksiniz Özbekistan'dan İspanya'ya kadar uzanan bir devleti yönetiyordu arkadaşlar. İki buçuk senenin sonunda Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin veda hutbesini okuduğu günlere taşıdı Müslümanları. Hazreti Ömer'in idaresi nasıldıysa aynı idare sistemini

kurdu. İnsanlar yeniden peygamber aleyhissalam efendimizin günlerine döndüklerini zannettiler. İki buçuk yılda iki buçuk yılda değil, iki yıl beş ay da. Otuz küsur ülke var şimdi bu işleri yaptığı yerde.

Kardeşler, bu yüzden Ahmed Bin Hanbel -rahmetullahi aleyhi- Ümmeti Muhammed'in büyük insanlarından, Ömer bin Abdülaziz'i birinci asrın müceddidi olarak ilan etmiş. Birinci asrın müceddidi ne demek? Peygamber aleyhissalam efendimiz ümmetin kendisinden sonra külleneceğini ve böyle olayları yaşayacağını haber vermişti. Yüzlerce hadisi şerif var. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu tip faciaların olacağını söylüyor. Sonra da buyuruyor ki " Her yüzyılın başında Allah bir kulunu gönderecek ve ümmetimi toparlayacak" buyuruyor. Ömer bin Abdülaziz ümmetin büyüklerinin ittifakı ile birinci asırdaki bu dağılmayı toplayan kimsedir arkadaşlar. Dolayısıyla biz Ömer bin Abdülaziz'i ümmetin yok olmaya, kültürünün erimeye doğru gittiği dönemin toparlayıcısı olarak biliyoruz. Ve peygamber aleyhissalam efendimizin on ikinci halifesi olduğu halde beşinci raşid halifedir. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali radiyallahu anhumdan sonra beşincidir.

Ömer bin Abdülaziz etrafında birkaç önemli nokta var. Bir ; biz ders çıkaracağız şimdi kendimizden. Bir; Ömer bin Abdülaziz'i sahabeler yetiştirmediler Medine'yi münevvere de güzel yetiştirdi devrim yapıp İslam'ın çöküşünü engelledi olmadı tam anlamıyla zalim bir sarayın çocuğudur. Tıpkı firavunun sarayında Musa'yı büyüttüğü gibi Allah zalim Emevi sarayında da Ömer bin Abdülaziz'i büyüttü. Emeviler on binlerce insanın katili oldular. Onların içinden Allah ikinci Ömer çıkardı. Bu ümmete Muhammed'e kıyamete kadar ne diyor biliyor musunuz? Allah'ı Teâlâ dilediği zaman firavunun sarayından da Musa çıkarır Emevi despotlarının arasından da bir Ömer çıkarır. Allah 'ın işine karışmayın. Bu Bir! İki; Ömer bin Abdülaziz gizli kamplarda yetiştirdiği iki bin kişiyle bu hareketi yapmadı arkadaşlar! Sadece kendisi ve hanımı vardı. Kendisi ve hanımı vardı! Büyük kadrolar madrolar sorunu değil. Sen! Sorunu yaşarsın. Hazır mısın ümmetin başını çekmeye? Allah bütün meleklerini sana hizmet ettiriyor zaten. Ömer bin Abdülaziz devrimlerini yapmaya başladığında ölümle tehdit edildi sarayında. Çünkü ilk yaptığı iş halife seçildiği gün karısına gitmiş "Fatma " demiş "efendim" demiş "şu üzerindeki mücevherleri ver bakayım" demiş "ne yapacaksın bunları" "hazineye bırakacağım" demiş "bunlar benim özel malım" "bizim üzerimizde altun varken Allah sözümüzü dinletmez kimseye" demiş. Hanımının altunlarını almış. Mücevherlerini almış. Kendi üzerinde ne kadar tapulu arazisi diyelim bugün ki deyimle varsa hepsinin tapularını getirmiş Emevi camisinin önünde Cuma namazında "insanlar" demiş "bunlar babalarımın dedelerimden kalan mülklerin yerleri" demiş herkes listeyi görüyor. Bunlar Ömer bin Abdülaziz 'in değil mi? "evet" demişler. "Bundan sonra benim değil Ümmetin" demiş yırtmış hepsini cebindeki harçlıktan "bana Şam da bir mezar yeri bulun" demiş mezar yerini satın almış. Milletin arazisine gömülmeyi bile haksızlık görmüş. Ondandı sonra "ey insanlar beni dinleyin" deyince buyur demiş herkes mal beyanı vermemiş malını infak etmiş. Ümmeti Muhammed'in içinden Allah bir adam çıkardı o adam Allah'ın seçip Ümmeti yenilemek için dini canlandırmak için ortaya çıkardığı adam olmayı hak ettiğini göstermek için ilk defa maldan feragat etmiş. Hatırlıyor musunuz Selahaddin Eyyubi vefat ettiğinde kefen parası bile yoktu. Bir yönetime geldiğinde mal beyanı veriyor birde giderken mal beyanı veriyor değil. Ömer bin Abdülaziz halife olarak seçildiği gün yüzlerce cariyesi vardı. Hepsinden feragat etti. Ömer bin Abdülaziz debdebeli şımarık bir çocukmuş daha önce. Halife olduktan bir sene sonra onun çocukluğunu gençliğini bilen birisi yanına yanaşmış Ziyad diye bir alim " Ömer ne hale geldin sen?" demiş gözyaşından, ağlamaktan yanaklarında izler oluşmuş. Erimiş bir deri bir kemik "yav milletin derdiyle uğraşıyoruz görüyorsun gelen giden sıkıntı filan" böyle cevap yok. Derdinden şikâyeti yok. Ziyad demiş birde mezara girdikten üç gün sonra beni görse ne halde olacağım demiş. Ömer bin Abdülaziz'i görenler arkadaşlar yani tarif ediyor tarihçiler diyorlar ki sanki beş on sene cehennemde

yanmış sonra Allah dünyaya göndermiş o halde cehennemden korkuyor Allah'tan korkuyor. Ümmete umut olmuş ümmetin her şeyi bitti zannedilen bir zamanda çıkmış yeniden islamiyeti ayağa kaldırmış arkadaşlar yaptığı en küçük hizmet nedir biliyor musunuz? Hadis alimleri ödlere patladıkları için hadis dersi bile yapamıyorlardı hiçbir yerde Efendimizin on binlerce hadisi unutulmaya başlanmıştı. Hepsinin toplanmasını emretti. İlk defa Ömer bin Abdülaziz'in gayretleriyle bugün elimizde Buhari'ler var, Riyazüs Salihin'ler var arkadaşlar! Evet, Allah ondan razı olsun bizi peygamberimizle buluşturdu bugün. Seçti Allah onu. Ama arkadaşlar çok önemli bir püf noktası var karısına dediği cümleyi unutmayınız. Yani karısının boynunda mücevher olan birisi ümmete konuşamaz demiş. Evine bir misafir gelmiş Mısır da kaldığı yıllar. Çünkü beş ayrı yerde sarayı vardı bunun halife olmadan. Mısır'da Yemen'de Medine'de Şam'da köylerde her yerde sarayı var ümmetin servetinden babası saray yapmış buna ümmeti Muhammed'in servetinden yaptığı sarayları infak etmiş. Mısır'dan tanıdığı birisi buna ziyarete gelmiş. Hanımına gitmiş demiş ki "Mısır'dan misafiriniz geldi ne yemek verebilirsin" demiş. Hanımının verdiği cevap ne biliyor musunuz? "Geçen cumadan beri bizim evimizde yemek pişmediğini bilmiyor musun? Niye benle alay ediyorsun?" demiş. Aynı halife Mısır valisinden mektup alıyor diyor ki zekâtları harcayacak yer bulamadım ne yapayım diyor. Fakir yok o da diyor ki bir fon oluşturun diyor ilerde evlenecek gençlerin düğün masrafına harcarsınız diyor. Bağlıları ümmeti zekat verecek yer bulamıyor. Bu evinde yemek yok. Halası gelmiş tehdit ediyor bunu halası çünkü sarayda debdebe süren Emevi ya Emevi kızı ya. "Yeğenim" demiş" öldürürler seni bu milletin malıyla uğraşma" demiş çünkü bütün Emeviler'in mallarını ellerinden almış."Babanız fakir çobandı nerden buldunuz bu paraları?" Demiş tek tek almış ellerinden. Birer baraka vermiş onlara "burada yaşayacaksınız" demiş. Adamın iki yüz üç yüz cariyesi hizmetçisi var çobanlarla aynı barakada kalıyor. Arada üç gün var. Öyle enteresan bir devrimler yapmış halası demiş ki "öyle bir gün gelir linç ederler seni" demiş. Halasına demiş ki "Hala kıyamet hariç hangi günden korkuyorsam Allah beni kurtarmanın o gün" demiş. Ve gerçekten korkmadan yiğit bir şekilde ümmete iki buçuk sene hizmet etmiş arkadaşlar. Demek ki birinci Ömer bin Abdülaziz'den ders nedir arkadaşlar? Allah medreseden camiden de çıkarır firavunun sarayından da çıkarır zalim emevilerin sarayından da Ömer çıkarır Allah isterse amenna ve sadegna. İkinci Ömer bin Abdülaziz arkadaşlar Allah kendisine bu yükü yükleyince işi çok iyi anladı ilk defa maldan feragat etti. Maldan feragat etti. Allah da gördü ki bu adam ciddi. Adını kalplerimize yazdı tam bin üç yüz elli sene oldu Ömer bin Abdülaziz öleli arkadaşlar. Türk değil bizim köylü değil beyaz tenli değil nesine hayranız biz. Nesine hayranız bu onurlu dik duruşuna hayranız. Üçüncü özellik kardeşler Ömer bin Abdülaziz otuz yedi yaşındaydı kırk yaşında öldü zaten bir insan iş yapacaksa on yedi yaşından sonra her işi yapar. Efendimiz sallallahu aleyhi ve selem hazreti Usameyi içinde Ebubekir ve Ömerin de asker olarak bulunduğu orduya komutan tayin ettiğinde kaç yaşındaydı on yedi yaşındaydı. Efendimiz sallallahu aleyhi ve selem vefat ettiğinde Hazreti Ebubekir halife seçildi. Ömer ordu da er. Usame'ye gitmiş "bir ricam olacak" demiş "buyur" demiş. On yedi yaşında Ebubekir'de altmış bir yaşında "Ömer'i bana bırakır mısın? Medine'de çok yalnız kaldım" demiş bakmış "olur gelebiliriz seninle" demiş. On yedi yaşında arkadaşlar tam internet çağı, tam ateri çağı, tost, sandviç o biçim. Otuz yedi yaşındaydı ümmetin o haritada gördüğünüz dev haritasını sahiplendiği zamanda Ömer bin Abdülaziz arkadaşlar! Otuz yedi yaşındaydı iki buçuk yılda yaptığını iki buçuk asırda alimallah yapamayız. Ne sayesinde? Allah'ın yardımı sayesinde Allah tan korktu Allah ta ona yardım etti sanki bir ayağı cehennemde yanıyor gibi cehennemden korktu lafla değil lafla değil. Efendimiz aleyhisselamı sevdi Allah da onu sevdi. Dolayısıyla bu iş yaş baş işi değil. Adam olma işidir. Bunun için İslam alimleri bizim şeriatımız açısından rüşd çağını 17 yaş olarak görür. Usame bin zeyd radiyallahu anh on yedi yaşında İslam orduları baş kumandanı oldu arkadaşlar! İslam orduları baş kumandanı! Aynı gün Halid ibni Velid' de sağdı üstelik. Efendimiz sallallahu aleyhi ve selem in

vefatından üç gün önce İslam orduları baş kumandanı olarak tayin etti onu. Var mı yüreğin senin! Peygamber bile seni sever on yedi yaşında sana komutanlık verir, Ebubekir Ömer'de senin elin olur askerinin olur. İşte Allah ondan razı olsun Ömer bin Abdülaziz bu genç yaşında bu işi becerdi arkadaşlar! Ömer bin Abdülaziz'in üzerinden çıkaracağımız çok önemli dersler var. Ama bu derslerden en önemlisi nedir biliyor musunuz arkadaşlar? Bu dinde umutsuzluk yok! Olmaz diye bir şey yok! Mülk Allah'ın söz Allah'ın plan Allah'ın kader Allah'ın olduktan sonra bulur Allah bir Ömer bir yerden. Bulur! Buldu bu Ömer'i getirdi. Zaman gerekmiyor. Allah için zaman gerekmiyor. Çünkü tarihçiler Emeviler'in iktidar oluşunun yaklaşık altmışıncı yılıydı, altmış yıl bu zulüm düzenini kurmuşlardı. Altıncı günde bu zulmü bitirmiş arkadaşlar. Altıncı günde.

O zaman eyalet sistemi. Irak eyaleti var, Endülüs eyaleti var, Afrika eyaleti var. Bir de Uzak Doğu dedikleri bu Özbekistan oralara ait üç dört eyalete bölünmüş zaten, o zamanki yönetim tarzıyla. Halife olduğu gün akşam namazını kılmış. Reca isimli bir âlimi sekreter seçmiş kendisine. Çağırması onu: "bana mektup yazacak kâğıtlar getir" demiş. "Efendim, efendim" demeye başlayınca "efendisi yok" demiş "gel, gel, gel". Halife olmuş daha. Yani şöyle tebrikleri falan kabul etme, öyle bir şey yok ortada. Çağırması: "bana altı tane hızlı at kullanan adam bul" demiş. Altı tane adam bulmuş. Yazmış kâğıtlara mektuplar. Görevden alındın, filanca vali olarak geliyor ümmetten elde ettiğin malla beraber şama gel çabuk. Valilere mektup yazıyor. Çağırması atlıları: "yarın akşam namazını Mısırda kılacaksın" demiş. Uçarak nasıl gidersin git. Altı günde Endülüs'e adam ulaştırmış arkadaşlar. Altıncı günde Özbekistan'a adam ulaştırmış. Yeni valiyi göndermiş. Buradan kargo gönderemezsiniz Özbekistan'a bugün. Bakın deneyin bir mektup gönderin, altı günde gidiyor mu bakın. Faks bile altı- yedi dakikada ancak gider oraya herhalde.

Sen, Allah'la oldun mu Allah seni yalnız bırakmaz. Ama Müslümanlığı, dini, Kur'an'ı sadece Müslümanların servetine konmak için kullanırsın perişan eder seni Allah. Yüz üstü bırakır o zaman. Ömer ordularına güvenmedi arkadaşlar. Kendisine güvendi. Allah'ın onunla beraber olduğuna inandı. Altı günde zulmü bitirdi. Allah ondan razı olsun, bizi de onunla beraber kıyamet günü haşır olanlardan eylesin. Çünkü arkadaşlar, Ömer'le beraber olan zarar görmez kıyamet günü. Bir defa dede güçlü bir dede. Ee damar çok sağlam. Ömer bin Hattab'ın torunu olmak bambaşka bir şey.

Broşürde göreceksiniz arkadaşlar, meşhur Hazreti Ömer'den bir hikâye anlatılır camilerde. Hani bir kadın süte su katmak istiyor da kızı diyor ya: "katma Ömer kızar" diyor. "Ömer nerden görecektir?" Diyor. "Ömer görmese Rabb'i görür." Ömer bin Abdülaziz'in nenesi o kadın. Damar iyi bir yere iyi bir ırmağa bağlanmış. Kevser'e bağlanmış. Rahmet geliyor.

Arkadaşlar,

Ömer bin Abdülaziz'i biliyor musunuz? Kırk yaşında vefat ettiğinde on yedi çocuğu vardı. En büyük oğlu yirmi yaşında zehirlediler onu sarayda. Yirmi yaşında vefat ettiğinde içtihat edecek düzeyde fıkıh biliyordu. Babası halife olduğu gün ertesi günü sabaha kadar işte bu mektupları filan yazmış yorulmuş, öğle vakti eve gelmiş, kaylule yapıyor. Yani bir kenara yaslanmış kestiriyor. Abdülmelik oğlunun adı, gelmiş: "baba" diye bağırması, uyanması: "Ne oldu?" "Ümmeti Muhammed'in derdini yüklenen bu vakitte uyumaz gitsene işine" demiş. Ömer, gözyaşlarıyla kalkmış, abdest almaya gitmiş hanımına demiş ki: "bu ümmeti yönetmekten daha büyük bir zevk buldum oğlum beni Allah'la korkuttu" demiş. Ama on yedi çocuğu; üçü kız, on dördü erkek on yedi çocuğu var arkadaşlar kırkıncı yaşında, on yedi çocuğu var. Her bir çocuğu kendisi gibi Kur'an'a vakıf hadislerle haşır neşir, alim

düzeyinde. Bu neyi gösteriyor biliyor musunuz? Ümmeti Muhammed böyle meşgul olurken evini ihmal etmemiş. Yani milletin çocuğunu kurtarıp kendi çocuğunu da özel öğretmenlere filan vermemiş.

Nasıl vakit bulmuş? Bunun adına bereket denir. Biz şimdi bir vakıf toplantısına çağırdık mı birisini. İkinci toplantı “hocam bizim çocuğu da muhakkak alırsın kamplara, artık biz hep buraya geliyoruz ya toplantılara”. Sanki sabaha kadar çocuğuna ders yapıyordu evde. Alimallah bir on dakika toplantıya geldi bitti, ev çöktü. İşte Ömer bin Abdülaziz arkadaşlar. Kendisi gibi müçtehit çocuklar yetiştirmiş, o zalim despot sarayda.

Benim en çok dikkatimi çeken ne biliyor musunuz? Bu hanımının üzerindeki bilezikleri bilmem neleri topladı hazineye bıraktı ya, tabi hanımı da Abdülmelik’in kızı. Yani üç önceki halifenin kızı. Altın sarayda doğmuş bir kız. Tam anlamıyla cadalozun teki. Hanımı da öyle birisiymiş. Fakat vefat ettiği gün yeni halife yeni seçilen halife gelmiş, amcasının kızı hanımı yani Ömer bin Abdülaziz’in hanımı, ablası daha doğrusu amcasının kızı da değil. “Abla” demiş “Ömer öldü, kurtulduk değil mi?” demiş. “Öyle değil” demiş: “Ömer tam kıyamet günü beraber durulacak bir adam” demiş. Bu neyi gösteriyor? Hanımını da ikna ederek yapmış yapacağını. “Getir lan şu bilezikleri biz vakfa üye olduk işte yok artık bilezik falan”. “Tamam, bu daireyi de vakfa bağışladım”, böyle değil arkadaşlar, öyle yapmamış. Evet, eli mücevherlerle hazineye dönmüş ama gözyaşı da bırakmamış arkada. Samimi olunca Allah da sözüne tesir vermiş. Riya için ya da bir günlük konuşmalardan etkilendiği için filan yapmamış bunu.

Bu nedenle kardeşler, Ömer bin Abdülaziz’den en çok dikkat edilecek şeylerden birisi de kurduğu bu dengedir. Endülüs’ü idare ederken, yani İspanya’yı idare ediyor Suriye’den, hanımının ondan bir şikâyeti yok. On yedi tane çocuğu var, Horasan valisiyle yazışıyor. Mütevazı, dedesi Ömer gibi mütevazı.

Bir enteresan olay daha var, hepimize ders olması bakımından. Şimdi biz mesela evimize misafir geliyor, çocuklarımız filan böyle tasları çorbaları getirecek yaştaysa onlara getiriyoruz, yani ulan garson muyuz biz bu yaşta filan yani gizli bir kibir damarlı bir türlü içimizden atamıyoruz. Bir gün Ömer bin Abdülaziz’in misafirleri var. Biliyorsunuz o dönemki düzende mumun biri sönmeye başlamış, kalkmış Ömer bin Abdülaziz mumu yakacak. Oradakiler de: “siz ne zahmet ediyorsunuz efendim, biz yakarız bunu” demişler. Oturtmuş onları, gitmiş öbür mumdan o mumu yakmış gitmiş oraya oturmuş: “arkadaşlar” demiş: “Kalkmadan adım Ömer bin Abdülaziz’di. Yaktım mumu geldim yine adım Ömer bin Abdülaziz, bir şey olmadı ki bana.” demiş. Tevazu, tevazu.

Medine valisi mektup yazmış. Yazışmalar için o zaman kâğıt Çin’den ithal ediliyordu şimdiki gibi. O zaman da Çin piyasaya hâkimdi. Yani arkadaşlar böyle dünya böyle geldi böyle gidiyor. Medine valisi yazı yazmış “Çin’den kâğıt ithal edeceğim”. İzin istiyor halifeden. Kâğıda bakmış, işte diyelim böyle bir kâğıt nasılsa artık yarısı boş kâğıdın. Altına not düşmüş: “Sen halifeye yazdığın kâğıdın yarısını boş bırakıyorsun. Önce israf etmemeyi öğren, görevin de sona erdi, geri gel” demiş. Bitti, bu kadar. “Sen kâğıt israf ettin, ümmetin başında duramazsın” demiş.

Arkadaşlar,

Bir insana Allah durup dururken gönüllere sokmuyor. Niye binlerce liderden Ümmeti Muhammed’in liderinden üç kişiyi beş kişiyi hep hatırlıyoruz. Yirmi sene amcası yirmi bir seneye yakın zaman halife oldu. Yüzlerce, binlerce hizmet de yaptılar. Niye hatırlamıyoruz onu? Otuz sene kırk sene Ümmeti Muhammed’i yönetenler var. Şehir şehir fetihler yapmışlar. Mesela İspanya’yı fetheden

kimdir desek? Tarık bin Ziyad'dır. Tarık bin Ziyad, Ulubatlı Hasan arkadaşlar. Esas komutan o değil. Şimdi İstanbul'u Ulubatlı Hasan mı fethetti? Yoo. Tarık bin Ziyad diye biri yok o fetihle. Ulubatlı kadar bir konumu var. Ama yüreği o fethin doldurduğu bir yürek olduğu için fetihle anılır oldu. Ömer bin Abdülaziz de böyle arkadaşlar. İki buçuk sene Şam'da iktidarda kalacaksınız. İstanbul'da ben seni gözyaşıyla hatırlayacağım, on üç asır sonra. Bu ancak Allah'ın hediyesi olarak kula gelebilir.

Kardeşler, Ömer bin Abdülaziz bugün bize çok dersler veriyor. Bu dersleri ayrıntılarıyla okuyacağız, kendimize de ders çıkaracağız. Ama günün birinde ben de halife olursam nasıl olacağıma dair ayrıntılar var burada. O niyetle değil. Biz evimizin halifesiyiz arkadaşlar. Evimizde Ömer bin Abdülaziz olabiliriz, iş yerimizde olabiliriz, arkadaşlarımızla olabiliriz. Görev yaptığımız vakıflarda, derneklerde Ömer bin Abdülaziz olabiliriz. Seni Allah görev yaptığın vakıfta, evinde Ömer bin Abdülaziz görsün, verir sana anahtarları merak etme. Ömer'i gördü nitekim zaten. Gördü de verdi. Dolayısıyla Ömer bin Abdülaziz'i örnek göreceğiz. İnşallah kıyamet günü de beraber olacağız. Allah ondan razı olsun. Yaptığı hizmetler bugün bize Kur'an olarak geldi. Hadis olarak geldi, İslam kardeşliği olarak geldi.

Arkadaşlar,

Her şey Allah'ın elinde de varsayın Ömer bin Abdülaziz gelmeseydi yani böyle bir senaryo düşünelim, kıymetini anlamak için. Bugün İslam diye insanlara gösterecek bir şeyimiz olmayacaktı bizim. Haccac'ın öldürdüğü kimseleri mi gösterecektik? İslam diye ne anlatacaktık insanlara? Bir zamanlar otuz sene sürmüş Medine'de bir devlet, Hazreti Ali'nin şahadetiyle yıkılmış gitmiş. Hiç de öyle değil, İslam'ı yeniden ayağa kaldırdı. Allah ondan razı olsun. Bugün alnımızın akıyla insanlığa örnek gösteriyoruz. Diyoruz ki: Ömer olursan iki sene sana yeter, büyük işler için. Ömer olmadıktan sonra başka ne olursan ol iki asır bile yetmiyor. Allah ondan razı olsun. Bize de o zevki, o şuuru yaşamayı nasip etsin.